

FRIHETEN

Nr. 30 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

POLITISK SAMLING!

Vi står framleis foran den hardeste delen av fridomskampen vår mot de nasistiske undertrykkerne. Skal vi make virkelig å kunne rette avgjørende slag mot fienden så er det nødvendig at alle frihetselskende menn og kvinner samler kreftene sine til aktiv innsats. Dette gjelder arbeiderklassen kanskje mer enn noen annen del av folket på grunn av den rollen arbeiderklassen spiller i produksjonslivet. I dag er det da også bare få innen arbeiderbevegelsen som ikke ser hvilke krav situasjonen stiller og som derfor ennå søker å holde liv i de gamle partistridighetene. For storparten av de norske arbeidere derimot står bare ett eneste spørsmål på dagsorden, nemlig å konsentrere alle arbeiderbevegelsens krefter til rammende slag mot undertrykkerne. De fagorganiserte arbeidere har da også bare ett eneste krav til lederne sine, nemlig å sveise de illegale organisasjonene sammen slik at de kan samle og lede klassens krefter i kampen slik at arbeiderklassen sammen med de andre frihetselskende nordmenn kan ødelegge den krigsviktige produksjonen, lamme nasistenes transport- og sambandssystem og organisere den direkte kampen mot okkupasjonsstyrkene.

Det samme kravet som stilles til den illegale ledelsen, stilles til den legale ledelsen utenfor landets gren-

ser. Også disse kan bidra til å realisere en virkelig samling av arbeiderbevegelsen, men deres største oppgave blir å understøtte kampen materielt.

Samlingskravet springer fram som en nødvendighet i den nåværende situasjon, men vi må ta sikte på at samlingen kan bli varig. Bare en arbeiderbevegelse som står solid sammensveiset på klart ideologisk grunn vil kunne garantere folket at demokratiet sikres og bygges ut. Derfor forutsetter samlingen at en går til bunns i alle saklige motsetninger, uten at vi derfor gir oss ut på en ørkesløs diskusjon slik at vi glømmer de krevende oppgavene som situasjonen i dag stiller.

Kravet om samling av arbeiderklassen i ett forenet arbeiderparti reises også av de fagorganiserte arbeidere som nå befinner seg i Sverige. Representanter for bygningsarbeiderne har fremmet et forslag, hvor det bl. a. heter:

«De vansker som har oppstått for arbeiderklassen i Norge har ført til at de politiske stridighetene innad i arbeiderbevegelsen og på arbeidsplassene stort sett har opphørt. Arbeiderne har derved selv skapt forutsetningene for en enhetlig arbeiderbevegelse til vern om det arbeidende folks felles interesser. Det er i første rekke de fagorganiserte arbeidere som har gjennomført dette. Det vil derfor være naturlig at fag-

ROTTENE —

Når rottene varer fare forlater de skipet. Slik er det også med de folk som i glansperioden til ns meldte seg inn i partiet. No forsøker de å komme seg bort fra sin fortid. Utmeldelsene kommer daglig i bunker, så av den ene prosent som den store Q fikk med seg av det norske folk er det no snart bare få promiller igjen. I og for seg må en se dette som et gledelig tegn. Det er klart at for oss som kjemper for et fritt land, er det hyggelig å se at motstanden blir svakere og svakere.

Det som imidlertid har stor interesse er at de medlemmer som har meldt seg ut tror at de derved er reddet og heretter kan bli betraktet som gode nordmenn.

Vi skal se litt på disse folk — I 1940 gikk de inn i ns. De mente sikkert den gang at partiet vilde by dem betingelser for framgang og velvære. Det var også mange av dem som fikk disse forhåpninger oppfylt. Innen vår administrasjon

organisasjonen opptar arbeidet for å videreføre en samling av alle krefter for gjennomføring av arbeiderbevegelsens grunnprinsipper. Møtet vil henstille til landsorganisasjonens sekretariat i Stockholm og London å oppta dette spørsmål til behandling og utarbeide retningslinjer samt fremkomme med forslag for en politisk samling av arbeiderklassen i Norge».

Vi fagorganiserte arbeidere krever av lederne våre at de fører arbeiderklassen i effektiv, aktiv kamp for å fri landet, og vi krever politisk samling for oppbyggingen etter krigen. La dette være betingelsen for at fagbevegelsen støtter opp om den politiske arbeiderbevegelsen.

finner vi i dag en hel del av disse lykkejegere, delvis i meget godt lønnede verv. Men i dag er det noe annet som trykker. De tar til å se enden på krigen, enden på nasistenes regime. Da gjelder det å komme seg bort fra kjøttgryten, no er det ikke lenger den fete stilling som lokker, no er det kjærligheten til livet som er det avgjørende.

Hva gjorde disse folk ved å støtte opp om ns? Jo, de skaffet ns det, om riktig nok svake, ryggstød som det hadde. De hjalp ns til å sette en rekke meget dyktige, veltjente offentlige funksjonærer på bar bakke og plassere sine egne der i stedet. Ved å få gjennomført dette klarte ns å få folk praktisk talt over hele administrasjonen. Ikke slik å forstå at de fikk tak i styret noen steder, men de fikk skapt den uhygge og lummerhet som er særpreget der hvor den slags folk kommer inn.

Det er klart at disse folk har gjort nettopp det som en god nordmann aldri bør gjøre, de har hjulpet landssvikerne til å holde samfundsmaskineriet gående.

Hva vilde de ha gjort dersom tyskerne hadde fortsatt å gå fram? Er det noen som tror at de DA vilde veldt seg ut av ns? Å, NEI, DA vilde de nok ha fortsatt sin virksomhet til fordel for nasistene.

De må også dømmes ut fra dette synspunkt. Det bor en gang for alle slås fast at de som en gang for alle har deltatt i ns sitt undergravningsarbeid her i landet, de kan ikke få igjen en plass mellom nordmenn. De er skadedyr som må behandles deretter.

Det virker nedslående på det frie Norges kvinner og menn når de ser at en slik person blir omtalt på en fordelaktig måte. Vi må se det som et varsel om at det er nordmenn

som vil være stemt for unfallenhet når boet skal gjøres opp. Det vil være folk som vil gå inn for at ns-medlemmer skal få hederlig omtale og slippe enhver form for tiltale hvis de bare har sørget for å komme ut av partiet da det begynte å bli klart også for dem hvem som vilde vinne. Vi har fått et vink om at det er folk som vil stille disse rottene på like fot med alle norske kvinner og menn som har kjempet kampen med livet som innsats.

Vi vil få si fra at den slags tanker bør skrinlegges jo før jo heller. De folk som har kjempet her på heimefronten og som har fått føle hva det vil si å leve blant slikt krapyl de vil forlange, og i tilfelle sørge for å gjennomføre, den behandling som rottene har fortjent.

Vi er selvsagt merksam på at det finnes en del innen ns som har utført et slikt arbeid at de må bli å frifinne, men det skal ikke gjøres av folk som tilfeldig sitter med makt til å behandle slike saker, det skal gjøres av en domstol som har den tillit innen det norske folk at dommen vil bli betraktet som lov. Kun de som er frikjent ved en slik rett, bør bli betraktet som nordmenn.

La oss slippe flere takketaler til folk som har gått aktivt inn for ns.

CHRISTMAS MØLLER

holdt forrige uke en tale til det danske folket. «Det var som om livet ble bedre å leve etter 28 august», begynte han. «For da gikk Danmark aktivt inn i krigen på de alliertes side. Og nå, da det danske folket har tatt skrittet fullt ut må

det fylle sin plass som aktiv krigførende».

Etter en kort omtale av krigssituasjonen fremholdt han at det danske folket hadde hentet inspirasjon og kraft fra Norges kamp. Og i dag kan ikke Danmark skuffe med å slippe av på krigføringen sin. Hver danske må på sin plass gjøre sitt for å vinne seiren hurtigst mulig. For sannhetens og rettens skyld må folket kjempe videre. Slike tilstander som hadde rådet før 28 august måtte ikke komme tilbake for på den måten kan ikke de frihetselskende folkenes innsats kronas med held. Hvor liten innsats den enkelte enn kan gjøre i kampen mot de tyske undertrykkerne, så blir det samlet til avgjørende hjelp i de alliertes krigføring. Sabotasjen og motstanden må derfor fortsette.

Visstnok kan kampen kreve ofre og veien som det danske folket så herotisk har valgt kan bli besværlig å gå, men, sluttet Christmas Møller talen sin: «Det danske folket vil svare på samme måte som Per Gynt svarte bøygen: «Tvers i gjennom om aldri så trangt!».

NORGES STATSBUDDSJETT kunngjort 22 september.

Samlet sum kr. 135 mill. kr. eller 7.6 mill. pund. Kurs 17.70.

3.8 mill. pund til forsvaret (50 pst)
1.9 « « « gjeldsavdr. (25 «)
1.9 « « « sivile formål 25 «)

Innkjøp av varer til etter krigen (er ikke oppført på budsjettet, men er holdt utafør.

Sine inntekter har staten tatt på følgende måte:

0.3 mill. pund ved institusjoner o.l. og resten ved Notra Schip.
Skattetrekkene for nordmenn i fart

utafor England skal ikke røres no, men ordnes etter at landet er fritt igjen.

Av de 1.9 mill. pund som er bevilget til sivile formål, går 0.87 til handelsdepartementet, 0.25 til sosialdepartementet og 10 prosent til utenriksetaten.

OFFISERER fra den 6 tyske arme i Russland har sendt ut et opprop til de tyske soldater, hvor det til slutt heter:

Vi generaler, offiserer og soldater fra den 6 tyske arme er innstillet på å gi våre kameraters hittil meningsløse offer ved Stalingrad en dyp historisk mening. Deres død skal ikke være forgjeves. Av det bitre minne om deres død skal en erkjennelse oppstå som viser veien til Tysklands redning. Tyskland venter av dere at dere ser sandheten i øynene. Nazi-regimet vil ikke betre den vei som kan føre til fedrelandets redning. Derfor må det erklæres krig mot dette forferdelige regime og det må dannes en regjering som støtter seg på folkets tillit. Bare en slik regjering kan skape betingelsene for at Tyskland kan komme ut av krigen med ære og umuliggjøre en ny krig. Ta initiativet i deres hender, offiserer og generaler. Hele armeen og det tyske folk vil støtte dere. Krev at Hitler og hans regjering øyeblikkelig skal tre tilbake — Kjemp skulder til skulder med folket for å fjerne Hitlerregimet og redd dermed Tyskland fra følgene av en katastrofe. Oppropet slutter med: «Leve et fritt, freldelig og uavhengig Tyskland!».

I TIDSSKRIFTET

«Krigen og arbeiderklassen» i Moskva slåes det til lyd for opprettelse av en permanent britisk-russisk-amerikansk komite som skal fremme det militære og politiske samarbeide mellom de forente nasjoner.

PANIKK BLANT QUISLINGENE

Ved et ns-møte som ble holdt i august i Sarpsborg, gikk fylkeslederen; dr. Hæreid så langt at han åpent forutsa partiets undergang. Hele hans opptreden vitnet om at han anså slaget for tapt. Han hånte partiet for dets unnfallenhet og for at det til stadighet mistet medlemmer.

«Vi er for svake», uttalte Hæreid. «Vi henger i en tråd, vi henger i en sytråd. Det nytter ikke å gå fram som vi har gjort i Norge. Det nytter ikke lengre å bruke vold mot nordmennene. Når en invasjon kommer, blir vi ialfall likvidert», uttalte ns-lederen i Østfold fylke.

MEN PANIKKEN sprer seg, først nedover i medlemsrekkene, men også oppover helt til topps innen partiet. Quislingministeren Hagelin erklærer seg for «jøsning» og Blehr går til angrep på Reichskommisariatet. Han uttaler sin missnøye med dets framferd og dets understøtting av tyske kapitalinteresser. Han hevder at quislingene ikke på forhånd er kjent med mange av åtgjerdene til Reichskommisariatet, og at han tar avstand fra loven om opprettelse av ro og orden,